

Zápis z jednání komise pro urbanismus, veřejný prostor a regeneraci městské památkové zóny č. 4

Datum jednání:	21. 10. 2020
Místo jednání:	jednání bylo vedeno distanční formou videokonference MS Teams
Začátek jednání:	13.00 h
Konec jednání:	17.25 h
Jednání řídil:	Dan Merta
Počet přítomných členů:	8, komise je usnášeníschopná
Distanční účast:	Dan Merta, Petr Vorlík, příchod 13.10 h Martina Forejtová, příchod 13.10 h, odchod 15.45 h Klára Brůhová, odchod 16.42 h Jan Sedlák, Tomáš Vích, příchod 13.10 h Jiří Klokočka, odchod 16.50 h Jitka Romanov. odchod 16.11 h
Omluveni:	
Přítomní hosté:	Tomáš Mikeska, P3 Matěj Michálek Žaloudek, P3 Zdeněk Fikar, P3 Jana Caldrová, P3 Petr Hlaváček, hlavní město Praha Michal Vronský, P3 Ondřej Rut, P3 Mojmír Mikuláš, P3 Pavla Melková, MCA ateliér Miroslav Cikán, MCA ateliér další veřejnost.
Počet stran:	10
Tajemník:	Eva Hájková
Ověřovatel zápisu:	Petr Vorlík

Program jednání:

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Bod jednání 1/Masterplan území Nákladového nádraží Žižkov – návrh IPR před Společným jednáním
4. Bod jednání 2/Revitalizace Dům Radost
5. Bod jednání 3/Fontána a výdech na nám. Jiřího z Poděbrad – informace o aktuálním stavu
6. Různé

Hlasování: 5 pro, 0 proti, 0 zdržel se – schváleno

Příchod 13.10 h T. Vích, M. Forejtová, P. Vorlík

1. Bod jednání 1 Masterplan území Nákladového nádraží Žižkov – návrh IPR před Společným jednáním

záměr/

představení aktuální studie rozvoje širší lokality Nákladového nádraží Žižkov, reakce radního hl. města Prahy P. Hlaváčka na dopis členů komise.

J. Romanov za IPR Praha představila aktuální studii rozvoje širší lokality Nákladového nádraží Žižkov, nastínila aktuální stav a návrh změny podle aktualizované podkladové studie. Zdůraznila význam této lokality a přiblížila krátce historii jejího vývoje, v níž zásadní změnu v přístupu sehrálo prohlášení hlavní budovy NNŽ za kulturní památku. Upozornila na úlohu IPR Praha, který byl pověřen zpracováním koncepce akceptující zachování hlavní budovy, i složitost tohoto procesu při jednání s vlastníky pozemků a hledání shody.

Za této situace bylo složité vypsát urbanistickou soutěž. Takže vznikla podkladová studie, která na základě připomínek byla upravována a následně byl zpracován nový návrh v souladu s metodikou využití hl. budovy NNŽ. V současnosti by měl jít návrh do veřejného projednání. Byla zpracována analýza k majetkoprávnímu vypořádání, příští rok by mělo dojít k dokončení.

Podkladová studie na základě připomínek MČ Praha 3 obsahuje úpravu vedení tramvajové trati, úpravu koncepce zeleně, ve studii počítáno s občanskou vybaveností - MŠ, ZŠ, kulturním zařízením. Studie počítá v samotném areálu nádraží s konstantní výškou budov, s max. 12 až 14 podlažními, umožňuje realizaci lokální dominanty až do 70 m výšky. V části se nachází plocha pro umístění ZŠ, další škola je situována v J křídle budovy NNŽ. Pro další veřejnou vybavenost nebylo vyčleněno konkrétní území. Ověřování umístění ZŠ je upřesňováno. P. Hlaváček zmínil navazující dopravní studii na řešení Olšanské od NNŽ směrem na západ, která je již v pokročilém stadiu přípravy. Velmi důležitá je spoluúčast investorů na pokrytí investic na vybudování veřejné infrastruktury - škol, školek, veřejného prostoru a parků. Magistrát má zájem na těchto úkolech spolupracovat s Prahou 3.

Zástupce radnice M. M. Žaloudek upozornil na krátkou dobu pro zpracování dalších připomínek, aby MČ mohla v rámci zastupitelstva znovu připomínkovat změny územního plánu. Studii bude projednávat dopravní komise a komise životního prostředí MČ Praha 3. Rekapituloval připomínky MČ, které se týkaly

kapacity a dopravní zátěže území (jedna z nejdůležitějších), vedení tramvajové tratě (tato připomínka byla vypořádána), diferenciací využití ploch, dále občanská vybavenost (nepočítá se se zařízením sociálních služeb), nedostatek přístupné zeleně (částečně vyhověno, ale trvá VZ orientace zeleně).

Reagoval P. Hlaváček, který připomněl úspěšné vypořádání posunu tramvaje, snahu o vylepšení zeleně v podobě dalších významných ploch. Jarovská třída bude dále diskutována, vznikne další výbor k řešení této problematiky, za účasti MČ. Konstatoval, že řešení území doznalo pokrok, ale je připraven vnímat další připomínky. Revitalizace budovy NNŽ je samostatná agenda, kde P. H. je pouze členem komise, není na tomto jednání kompetentní k odpovědím na případné otázky.

J. Romanov doplnila, že snahou hl. města při změnách územního plánu na základě připomínek bylo plochy zbytečně nedrobit, nerozměňovat. Zmínila také etapizaci a podmíněnost staveb. IPR Praha připravuje urbanistickou studii Jarovské třídy, studie bude navrhovat stav s okruhem i bez okruhu, třetí varianta počítá s realizací okruhu a prodloužením tramvajové trati.

T. Mikeska poděkoval za prosazení vedení tramvaje mimo budovu, poukázal na nezbytnost získat územní rozhodnutí na vedení tramvaje dřív, než budou stát domy v přilehlé zástavbě. Byla zpracována dokumentace k celé budově NNŽ, hledá se model odkupu, přičemž J křídlo koupí hl. m Praha, S křídlo Sekyra Group.

J. Sedlák oceňuje posun vedení tramvaje, chybí mu však příčná zelená osa /viz jeho původní urbanistické studie na rozvoj daného území/, aby prostor měl nějaký střed, cítí velké trauma VZ směru.

P. Vorlík připojil stejné námítky, doplnil je o nesouhlas s výškovými hmotami - nevidí důvod vzniku dalších dominant. Potenciál vidí v mezilehlé ploše mezi nezávisle uchopenými developerskými soubory, vhodné pro vznik přirozeného centra, na jejíž nedostatečné řešení bylo již v minulosti komisí poukazováno.

K. Brůhová vnímá situaci podobně, je třeba dopracovat rozčlenění urbanistické, nezaznamenala změny kromě tramvaje, ztotožnila by se s připomínkami, především s občanskou vybaveností, mohlo by jí být víc, doplnila by sociální služby.

T. Vích konstatoval, že žádný významný posun od jara nevnímá. Doporučuje regulační plán a chybí příčná zelená osa. Není vidět centrum té čtvrti, není liniová zástavba, trval by na regulačním plánu, podrobnější dokumentaci.

J. Klokočka souhlasí s předřečníky, dále nevidí důvod bourání části konstrukcí budovy NNŽ kvůli škole. On by hledal správnou funkci a netransformoval budovu takto nehorázným způsobem. Problém vidí v nedostatečné občanské vybavenosti, podle odhadovaného počtu nových obyvatel v širší lokalitě NNŽ lze stanovit požadované kapacitní parametry, jež jsou v současném návrhu z tohoto pohledu nedostačující – pouze dvě školy nestačí. Toto území bude vyžadovat gymnázium, polikliniku, nákupní centrum atd. Ulice Želivského je již nyní kapacitně nedostačující, chybí parametry širšího kontextu. Dokud se nevyřeší tyto základní otázky, neměl by být zahájen stavební rozvoj území.

M. Forejtová připojuje se k SJ propojenosti, kde by měla být pěší a zelená propojenost s Židovskými pecemi.

D. Merta připomenul, že některé připomínky P 3 již byly akceptovány, ale 75 procent představuje absenci jasně vize a nepochopení, jak uvažujeme o tomto území, o jeho dopravní infrastruktuře atd.

Komise vnímá složitost regulace či vizí, akceptuje fakt, že se město snaží projektovat na území soukromých investorů, i komplikovanost debat a vyjednávání. Což by však nemělo být na úkor výsledku, který by za zde předložených východisek nebyl dobrý.

M. M. Žaloudek připomněl svou účast na jednání k zeleni na magistrátu. Nejcennější druhy se nachází právě v S území. Bylo by záhodno, aby tato část zeleně zůstala, orientace VZ, z biocentrického hlediska druhé křídlo zeleně SJ iluzorní. Dalším otazníkem je škola ve stávající budově NNŽ. Jako další problém vidí umístění školního sportoviště. Proto by bylo ideální školu umístit na soukromých pozemcích. Další otázkou je budoucí program historické budovy. Praha 3 to nemá zatím vyřešeno. Vyslovil také obavu z typologie budoucí výstavby s tím, že se nepodaří sociální mix. Neexistuje zatím přesná úvaha, jak by zde mohlo vzniknout dostupné obecní bydlení.

P. Hlaváček respektuje realizované procesy i připomínky. Kdyby se začínalo projektovat na zelené louce, postupoval by jinak a procesy by nebyly tak komplikované. Položil otázku, zda si komise uvědomuje, jaký je to posun s tramvají, jak to bylo složité. Problematika vybavenosti může být určena regulačním plánem, druhá cesta je dohoda s Prahou 3. Samostatně je řešena budova NNŽ, předpoklad odkupu části do vlastnictví hl. města a vznik jedné školy pod správou hlavního města, aby se nezatížila finančně Praha 3. V otázce sociální vybavenosti vyzývá k hledání cesty, vedení debaty a v regulačním plánu specifikace jejich umístění. U zeleně je možno ještě připomínky respektovat, diskutovat o příčné třídě, sociální vybavenost je možné vložit do smluv.

T. Mikeska nastínil problém vhodného využití vnitrobloku historického komplexu NNŽ, který se uvolnil odklonem tramvaje. Má obavy z budoucího využití parteru i na základě diskuze s památkáři. Žádá komisi o doporučení, jak dále postupovat.

P. Hlaváček zde vidí i odpovědnost hl. města. Jednání s památkáři snad doznalo posunu. Svolá schůzku na doladění funkcí území a zvláště na samotné nádraží. Určitá korekce zeleně je možná, hlásí se ke konkrétní schůzce k funkci budovy nádraží.

T. Vích podporuje T. Mikesku, vnímá jako středobod území budovu nádraží a vnitroblok na V straně v této podobě proto jako nedotvořený. Je třeba se bavit o podrobné územně plánovací dokumentaci. Studie z roku 2014 se mu líbí víc, z urbanistického hlediska se mu zdá aktuální návrh neuspořádaný a nahodilý.

Z. Fikar informoval, že se k návrhu bude vyjadřovat výbor pro územní rozvoj, připomněl historicky zpracované varianty úprav lokality, např. plány J. Sedláka pracují s proporcionalitou, předkládaná studie nevypadá profesionálně, pokud by se mělo schválit toto řešení, pak raději žádné. SJ řád vadil vždy developerům, VZ řešení vnímá jako úlitbu.

J. Klokočka připomněl studentské projekty z jeho ateliéru, které zajímavým způsobem řešili urbanismus lokality /je připravovaná výstava/. Musí být co nejdříve jasná prostorová kompozice a pak se následně lze i přizpůsobit vlastnické struktuře.

M. M. Žaloudek upozornil, že samospráva potřebuje od komise poradit v souvislosti se stávajícím návrhem, tedy připomínky ke změně 2600.

J. Klokočka vznesl dotaz, zda dvě školy jsou dostatečné.

J. Romanov odpověděla, počet vychází z doporučení demografické studie, ve které se říká, že do roku 2040 budou potřebné 2 ZŠ.

P. Hlaváček konstatoval, že diskuze je vedena v různých úrovních, je možné se vrátit k teorii podrobnějšího plánu, ale bude to dlouhodobá záležitost a otázky zůstanou stejné. Chybí harmonogram propojený se smlouvami s developery.

J. Sedlák doporučuje střed vytvořit příčným stromořadím, nemůže přijít na chuť P02, severní hrana by měla mít obchody. Myslí si, že se dá tato změna do schématu doplnit.

P. Vorlík podporuje J. Sedláka. Chápe otázku kompromisu a dlouhých procesů, ale existuje zde hrozba, že se území rozpadne a střed se ztratí. Nedoporučuje spoléhat se na to, že budova nádraží centrum utáhne.

Usnesení

Komise bere na vědomí prezentovanou studii od IPR s tím, že do 14 dnů poskytne RMČ doporučení.

Hlasování: 7 pro, 0 proti, 1 zdržel se – schváleno

2. Bod jednání 2 - Dům Radost/ bývalý Všeobecný penzijní ústav

záměr/

revitalizace a dostavba domu Radost, bývalý Všeobecný penzijní ústav

Bod uvedl D. Merta. Projekt revitalizace budovy byl představen online prezentací dne 6. 4. 2020, nebyla však k němu vedena diskuze a ani nevzniklo žádné doporučení.

Výbor pro územní rozvoj ZMČ Praha 3 doporučil RMČ Praha 3 dát souhlas s předloženou dokumentací pro územní řízení.

Dům Všeobecného penzijního ústavu, později Dům odborových svazů, dnes Dům Radost byl postaven v letech 1932-34 podle návrhu J. Havlíčka a K. Honzíka. Monumentální funkcionalistická budova byla postavená na otevřeném lecorbusierovském půdorysu rovnoramenného kříže, který umožňuje přímé větrání všech kanceláří. Na střední jedenáctipatrovou budovu navazují sedmipatrová ramena. Celá budova je vložena mezi dvě nižší paralelní ramena. Palác byl u nás poprvé vybaven americkou klimatizací. Konstrukce budovy je železobetonová, keramický plášť ze světle béžových tvárníc Rako. Jedním z mnoha progresivních prvků byla i kovová konstrukce oken. V interiérech schodišťových hal se uplatňuje pastelová barevnost a ušlechtilé opracované materiály.

Lokalita představuje významné urbanizované místo v širším centru Prahy a v návaznosti na náměstí W. Churchilla. Jakykoliv zásah do vzhledu veřejného prostranství by měl být řešen v širším kontextu a návaznostech. Komise by měla svým doporučením chránit a rozvíjet kvalitu veřejného prostoru a městské krajiny. Jen je třeba pro takové formy hledat nejvhodnější místa a nejkvalitnější formu.

Komise pro urbanismus, veřejný prostor a regeneraci městské památkové zóny nebyla požádána, aby se jakožto poradní orgán RMČ Praha 3 k dokumentaci vyjádřila. NPÚ se vyjádřil negativně, ale OPP magistrátu hl. m. Prahy souhlasí.

Realizaci projektu je třeba vnímat jako obrovský problém. Konverze není citlivá, komise chápe záměry investora, na druhou stranu MČ Praha 3 má málo takto významných budov z 1. poloviny 20. století - Vítkov, NNŽ. Navržený způsob dostavby není příkladem konverze pro 21. století. Toto území se má řešit komplexně - náměstí W. Churchilla, park, Dům Radost, Seifertova ulice. RMČ postupovala s udělením souhlasu neuváženě.

V návazné diskuzi P. Vorlík doplnil informaci, že projekt byl představen na komisi GR NPÚ, jejímž je členem. NPÚ je zásadně proti, zastávají se dvorky, mění se silueta a výška budovy, změny se týkají fasády, interiéry se přeměňují na byty, zůstává jen zčásti zachována ústřední schodišťová hala. Praha nemůže souhlasit s tím, aby jedna z jejích architektonických ikon byla zničena. RMČ by měla revidovat své usnesení a iniciovat konferenci, debatu k revitalizaci nejen domu, ale i parku. To je smyslem komise - dávat stanoviska.

T. Mikeska upřesnil, že byl přítomen na jednání výboru pro územní rozvoj, kde byl zástupcem Domu Radost projekt prezentován, účastnil se i prohlídky domu, nemá nic proti přístavbám, dle informací od architekta, měl být pás budov do Seifertovy ulice původně také čtyřpatrový. Současný majitel inicioval schůzku, ale z komise nikdo nepřišel. Z tohoto důvodu nepovažoval projednání tohoto projektu v této komisi za důležité. Vnímá tedy i chybu na straně komise.

D. Merta reagoval, že MČ se musí zeptat komise, zda doporučí či nikoliv. Proto byla přeci komise zřízena, jako odborný poradní orgán.

T. Vích řešil obdobnou záležitost v souvislosti s OD Máj, Uvědomuje si, že hájit zájmy ochrany musí především NPÚ, nebo magistrátní OPP. Ale jde o jednu z největších ikon Prahy 3 a zaslouží si mimořádnou pozornost. Je třeba si této architektury vážít, důležitý je i park okolo, hodnoty domu jsou všem dobře známy, je třeba držet siluetu, detaily i urbanismus. Forma dostavby není ani kvalitní architekturou.

P. Vorlík reagoval na T. Mikesku. Neuvědomuje si, že by dostal pozvánku k prohlídce. Budova je chráněná v podobě, v jaké byla postavena. Připomínka o nepostavené výšce 4 podlaží do Seifertovy je z pohledu památkové péče zcela irelevantní.

J. Sedlák - věc není k diskuzi. Můžeme předložit mnoho argumentů, že návrh v této podobě je špatně, dům má hodnotu evropských rozměrů, je založen na proporcích hmot, urbanismu, architektonickém detailu, je šokován, že i někdo z památkových kruhů nevidí ohrožení památkové hodnoty, je to precedent do památkové péče, argumentů proti je k dispozici hodně.

K. Brůhová nemá co dodat, souhlasí, došlo by ke změně hmotové sestavy, velká chyba by byla na to nereagovat.

J. Romanov, IPR se vyjadřoval pozitivně, s konverzí souhlasí a z urbanistického pohledu oceňuje snahu o zapojení parteru do okolí směrem k náměstí W. Churchilla. Respektuje ale i názory kolegů v komisi, je zde několik odborníků, kteří se již vyjádřili.

J. Klokočka - stávající hmota do Seifertovy ulice funguje už dnes jako oživení parteru, ptá se tedy, proč dochází k navýšení.

J. Romanov zdůrazňuje novost v prostupnosti návrhu dostavby všemi směry, což dnes je pouze částečné.

J. Klokočka vznesl dotaz, jak je možné, že se objekt prodal soukromé firmě? Druhá otázka, podle názorů členů komise, k čemu by dům měl sloužit, aby respektoval aspekty památkové péče?

T. Vích zdůraznil funkční využití. Objekt byl stavěn polyfunkčně.

T. Mikeska upozornil, že majitelé chtějí převahu bytové části nad kanceláři. Při diskusi spoléhal na památkáře, překvapil jej svým kladným stanoviskem také IPR Praha. Omlouvá se, že došlo k nedorozumění. Hlavní tlak by měl jít nyní od NPÚ na OPP hl. m. Prahy, aby přehodnotil stanovisko.

P. Vorlík vznesl dotaz, zda stanovisko MČ je v tuto chvíli nevratné?

T. Mikeska reagoval, že není nevratné, ale je třeba dostatečná argumentace a změna stanoviska OPP magistrátu hl. m. Prahy.

P. Vorlík konstatoval, že OPP své stanovisko nezmění, je třeba se opřít o NPÚ, které snad poskytne své vyjádření.

M. M. Žaloudek upřesnil, pokud má RMČ usnesení revokovat a změnit stanovisko, musí být důvody komisí argumentovány tak, aby RMČ pochopila, proč je tato změna usnesení nezbytná.

Odešla M. Forejtová 15.45

Usnesení

Komise nedoporučuje realizovat předložený návrh na revitalizaci a dostavbu Domu Radost požaduje hledání citlivějšího přístupu k rekonstrukci kulturní památky a jejího nového programu, aby zůstal zachován její původní architektonický koncept, formy, detail a kontext městské památkové zóny. Doporučuje, aby RMČ revokovala Usnesení RMČ č. 576 ze dne 12. 08. 2020, komise zašle do 14 dnů přesné znění argumentů.

Hlasování: 6 pro, 0 proti, 1 zdržel se – schváleno

3. Bod jednání 3 - Fontána a výdech na nám. Jiřího z Poděbrad – informace o aktuálním stavu

záměr/

v rámci připravované revitalizace náměstí Jiřího z Poděbrad od studia MCA je vedena diskuze o zakomponování původní kašny a výdechu z metra do budoucí podoby náměstí

M. M. Žaloudek představil stanovisko MČ k rekonstrukci náměstí a především budoucího umístění fontány a výdechu. Stávající projektová dokumentace počítá s posunutím kašny a MCA v současnosti

zpracovává DSP. Architekti i MČ jsou průběžně v kontaktu se sochařem P. Šedivým - autorem kašny a výdechu. V rámci připravované revitalizace náměstí Jiřího z Poděbrad od studia MCA je vedena diskuze o zakomponování původní kašny a výdechu z metra do budoucí podoby náměstí. Zástupci MCA představili celkovou situaci řešení, posunutí kašny je nezbytné z hlediska úprav náměstí, osy aleje, aby mohla být zapojena, musí být změněna hloubka usazení kašny.

T. Vích vnímá revitalizaci náměstí jako pozitivní změnu, dotaz má však i k projektu náměstí jako celku.

Poznámka MCA a zástupců radnice, náměstí bude projednáváno zvlášť.

J. Caldová podpořila předložený návrh.

P. Vorlík argumentoval tím, že fontána je komplexním dílem a položil otázku, zda zůstane z fontány jenom horní kámen, nebo i prstenec a vlny v navazující dlažbě.

P. Melková reagovala, že okolní uspořádání nelze ponechat, nezapadá terénně ani pobytově. V průchodu do aleje je výškový rozdíl nebezpečný, nelze si vybírat a dávat prstenec na jinou situaci. Úpravy reagují na průchodnost, pobytovost, akcent je kladen na kostel. Je zde snaha o skloubení aktuálního návrhu s historickou stopou. Celek je náměstí, nikoliv kašna.

P. Vorlík upozorňuje na příběh, který autor kašně vtělil. Prstence souvisí s husitstvím, evropanstvím, kresba prstenců je integrální součástí kašny, vybrat jen část kašny a použít ji do vlastního díla je i proti autorským právům, prstence jsou integrální součástí výtvarného díla.

P. Melková - okolní prstence jsou hmoty a součástí úpravy veřejného prostoru, předložený návrh je kompromis, aby dvě věci žily spolu. To, co navrhuje P. Vorlík nelze realizovat.

T. Vích upozorňuje na možnou obhajobu autorských práv, ptá se, zda není možné navázat kontakt s autorem díla, aby se zapojil.

P. Melková, a M. M. Žaloudek upozorňují na složitou domluvu s P. Šedivým, přes snahu MČ jsou jeho reakce nevstřícné. M. M. Žaloudek přesto vnímá, že je k dílu možno přistupovat s respektem, a rád by zkoumal ještě, co je kašna a co není.

P. Vorlík namítá, pokud se sejmou původní povrchy a detaily a osadí se jen část kašny do jedné roviny nové dlažby, zůstane jakási kašířka. Jde o princip, kašna má okolo sebe paprsky, což je důležité. Kašna má být s náměstím organicky propojena, prostřednictvím prstenců v dlažbě. V představovaném návrhu jen pluje vyjmutá horní část kašny v amorfní ploše nových povrchů, aniž by byla jakkoliv s životem náměstí propojena. Jde jen o vytěžování původního díla.

D. Merta se ptá, zda je možnost o daném propojení stále diskutovat a zohlednit různé názory ve finalizaci projektu.

P. Melková myslí, už je možné jen vysvětlovat.

D. Merta - MČ a MCA jsou jednotní v pozici kašny, MČ souhlasí s aktuálním návrhem podoby kašny.

K. Brůhová podporuje P. Vorlíka v názoru, že kašna je dílo celostní, to že byl vzat do nového umístění pouze „leknín“ je škoda, připravujeme se o komplexnost výtvarného díla. Kašna vytváří pandán s výdechem, ta dvě díla jsou dohromady koncipovaná, komunikují mezi sebou a se zbytkem náměstí, měla by být zachována obě.

P. Melková - součástí stávající celostnosti kašny je její bariérovost, nepřístupnost, a to zachovat nechtějí.

K. Brůhová doplňuje a ptá se, kde je hranice díla, bylo by dobré se o tom ještě bavit.

P. Melková je to detail, který je možné ještě diskutovat.

M. Vronský upřesňuje, že pro MČ je prioritou revitalizovat náměstí, nemožnost domluvy s autorem kašny P. Šedivým tento záměr komplikuje. Kašna je důležitou součástí, ale ne za každou cenu.

MCA navrhuje kompromis.

J. Caldová podporuje návrh a souhlasí s panem Vronským. Prioritou je, ve velmi krátkém čase dotáhnout revitalizaci do konce.

T. Mikeska – je nezbytný kompromis.

D. Merta je nezbytné hledání kompromisu, cesta dotvoření kompaktnosti kašny s projektem MCA.

J. Sedlák konstatuje, že pokud kašna a svah ruší a pokud ji dáváme do roviny, logicky smysl díla je postižen, a pokud přijmeme urbanismus projektu, dotkne se to kašny. Myslí si, že pro námítky P. Vorlíka určitý prostor existuje. Řešení vidí v návrhu MCA. Zásadní je, že kašna graduje do spádu, který se ruší, ke změně musí dojít. Změnu akceptuje z loajálnosti ke konceptu.

T. Vích navrhuje parafrázi prstenců otisknout do dlažby.

Odchod J. Romanov 16.11 h, K. Brůhová 16.42 h, J. Klokočka 16.50 h.

V otázce výdechu zatím také neexistuje shoda.

M. M. Žaloudek informoval o různosti názorů Prahy 3, zda ponechat stávající, nebo zvolit upravený, vyjádření DP, technologicky je nezbytné místo výdechu zachovat.

P. Melková informovala, že zadání pro stavební povolení je pokračovat ve variantě výdech nahradit novým řešením. Neřeší estetiku, ale pobytovost náměstí a uživatelskou rovinu. Výdech fouká do strany, kde nelze vysadit stromy a neroste tam tráva, to je právě způsobeno technickým řešením výdechu, je zde i komplikovanost pro pobyt lidí. Nové technologické řešení umožňuje, aby byl třetinový, bude foukat nahoru, umožní to, co nyní nelze.

P. Vorlík vnímá výdech jako sochu, proč ho tedy nezanechat v původní podobě, pouze změnit technologie, i za cenu zásahu do střechy stávajícího výdechu, aby zplodiny směřovaly vzhůru. Je důležité zachovat rozmanitost, vrstevnatost náměstí, všechny jeho historické vrstvy. Byl by velmi opatrný.

P. Melková argumentuje tím, že nelze výdech zachovat jen jako umělecké dílo pokud sledujeme obytný význam náměstí.

Design nového výdechu navrhl MCA.

P. Vorlík vznesl dotaz, zda jsou architekti připraveni na negativní reakci veřejnosti.

P. Melková připomněla uskutečňovanou anketu a velkou participaci veřejnosti, většina lidí stávající výdech nechce.

M. M. Žaloudek upozornil, že výsledky ankety nebyly zas tak jednoznačné. Dvě třetiny respondentů byly pro odstranění, třetina pro zachování stávajícího výdechu.

Komise pro své vyjádření a stanovisko k tomuto bodu požaduje další technické parametry a představení nového výdechu.

T. Vích požaduje na příštím jednání možnost vrátit se k náměstí jako k celku.

K tomuto bodu nebylo přijato usnesení. Komise se vyjádří k problematice kašny a výdechu do 14 dnů.

Různé

Zapsal	Eva Hájková tajemník komise	
Ověřil¹	Petr Vorlík ověřovatel	Ověřeno e-mailem
Schválil²	Dan Merta předseda komise	Schváleno e-mailem

¹ Ověření může být provedeno formou emailu zasláného ověřovatelem.

² Schválení může být provedeno formou emailu zasláného předsedou.